

Italové na Obchodní akademii T. G. Masaryka

Letos se již podruhé uskutečnily výměnné pobyty s italskými studenty. Vše začalo 5. dubna cestou do Prahy. Všichni byli nervózní a natěšení zároveň. Našlo se ale i pár jedinců, kterým se moc nechtělo, protože si uvědomili, jak pošetilý nápad to byl, do výměny se přihlásit.

ADÉLA RYKROVÁ

KOSTELEČ N. O. – V Praze jsme se konečně potkali s Italy. Byla to chvíle plná překvapení na obou stranách. Tehdy oficiálně začalo dobrodružství s italskou školou Istituto Tecnico Internazionale Economico "E. Tosi" z města Busto Arsizio v oblasti Lombardie v severní Itálii.

Následující dny byly plné vyletů, seznamování a hlavně neustálé konverzace v angličtině. Se školou jsme podnikli například výlet do Kutné Hory. Naprosto úžasné. O víkendu, kdy si každý student musel vymyslet vlastní program, mnoho z nás zavítalo na laser game do Hradce Králové.

Rozlučka s Italy

Dobrodružství s Italy v Česku skončilo po rozlučkovém večeru, kde jsme společně prezentovali nejenom zadané téma, ale také předvedli společně zazpívanou jednoduchou českou písničku. Ve středu 11. dubna v 15.30 nám naši Italové odjeli zpět na letiště. Byla to obrovská úleva, ale také velký smutek, protože po týdnu nepřetržité konverzace s Italem/Italokou, kteří nám byli

□ Před římským Koloseem.

Foto: archiv školy

stále nablízku, jsme byli najednou sami. Ale ne na dlouho.

Po necelém týdnu, 18. dubna, jsme vyrazili opět do Prahy, ale tentokrát s kufrů a rovnou na letiště. Pro některé z nás, i pro mě, to byl první let letadlem. Chvillemi jsme si mysleli, že nedoletíme, ale vše proběhlo bez komplikací. Když jsme v Miláně konečně vystoupili z letadla, první, co nás „praštilo“, bylo obrovské teplo.

Staly se i menší „vtipné“ události, jako třeba přehlédnutí kufru a následné zmatkování, kde se ztratil. Naši milovaní Italové nás po vřelém přivítání na následujících pár dní odvezli do našeho nového domova. Celý pobyt v Itálii byl opět skvělý, mnoho vyletů a obrovské množství zmrzlin, nemluvě o pizze, která byla všude výborná. Na začátku pobytu jsme byli přivítáni

v partnerské škole, která se od naší obchodky liší především počtem studentů, je jich zde kolem 1 500. Mohli jsme si také zkusit šerm, který je v tomto malebném městečku sportem č. 1. Navštívili jsme překrásnou Veronu a viděli balkon Romea a Julie i zlatou Julii.

Čecha potkáš i tam, kde bys to nečekal

Poslední výlet směřoval do Milána, překrásného moderního města se specifickou atmosférou. Zajímavým zážitkem bylo, když jsme hledali kavárnu. Po krátkém pátrání jsme okolo jedné prošli, ale nějak se nám nezdála. Dali jsme to dost hlasitě najevo v přesvědčení, že nám nikdo nerozumí. A co se nestalo? Pán, který tam seděl, nás česky ujistil: „Ale kávu tu mají dobrou.“ S otevřenou pusou

jsem rychle odkráčeli pryč. Pak byla už jen rozlučková večere v ohromné pizzerii, kde se všichni přejedli, neboť za jednotnou cenu mohli zkonsumovat tolik pizzy, kolik chtěli... A byla i s nutellou! Ke konci večera se ozývaly výkřiky typu: „Už v životě nechci pizzu ani vidět!“

A nastal 22. duben, den odjezdu. Někteří se už těšili domů, jiní by tam byli ještě zůstali, ale jelo se. Na letišti jsme se rozloučili. Ukápla i nějaká ta slzička, bylo to dojemné.

Abych to shrnula, byla to úžasná zkušenost, a i ti, kterým se do výměny na začátku nechtělo, byli nakonec velmi spokojeni.

Závěrem bych chtěla poděkovat nejenom oběma školám, že výměna mohla proběhnout, ale také Královéhradeckému kraji za finanční podporu této akce.